

شیوه یادگیری فرزندان را شناسایی کنید

والدین و مربیان به صورتی شهودی می‌دانند روش یادگیری کودکان با هم متفاوت است و فعالیتی که برای یادگیری یک کودک مناسب است برای کودک دیگر هیچ جذابیتی ندارد اما سیستم سنتی آموزش تاکید دارد فقط یک راه برای آموختن هر چیز وجود دارد.

جام جم آنلاین: والدین و مربیان به صورتی شهودی می‌دانند روش یادگیری کودکان با هم متفاوت است و فعالیتی که برای یادگیری یک کودک مناسب است برای کودک دیگر هیچ جذابیتی ندارد اما سیستم سنتی آموزش تاکید دارد فقط یک راه برای آموختن هر چیز وجود دارد. خیلی اوقات والدین نمی‌توانند مهارتی را همان طور که خود آموخته‌اند به فرزندانشان آموزش دهند.

اگر از شیوه یادگیری شخصی و نوع هوش کودکان آگاهی داشته باشیم، بهتر می‌توانیم در آموزش مطالب مختلف به آنها موفق باشیم.

در حالی که مفهوم بهره هوشی (IQ) تنها ملاک تعیین هوش را توانایی‌های ریاضیاتی و منطقی می‌دانست، در سال 1983 روان‌شناس برجسته‌ای به نام هوارد گاردنر نظریه‌ای به نام هوش چندگانه (MI) ارائه کرد و بر اساس آن هشت نوع هوش متفاوت را برشمرد.

این هشت نوع هوش عبارتند از:

زبان‌شناختی، منطقی - ریاضیاتی، بدنی - جنبشی، موسیقایی، فضایی، طبیعت‌گرا، بین‌فردی و درون‌فردی.

برای این‌که شیوه یادگیری فرزندان را کشف کنید، به بازی‌هایی که می‌کند دقت کنید. چه اسباب‌بازی‌هایی انتخاب می‌کند. شاید اگر بیشتر دقت کنید متوجه نوعی شباهت در انتخاب‌هایی او می‌شوید. شاید همه اسباب‌بازی‌هایی او رنگی روشن دارند یا صدادار هستند. سپس به نحوه بازی او نیز دقت کنید.

آیا بیشتر به اسباب‌بازی‌هایش نگاه می‌کند یا این‌که آنها را در دست گرفته و آنها را حس می‌کند شاید بیشتر از اسباب‌بازی دوست داشته باشد جنب و جوش و فعالیت بدنی داشته باشد.

وقتی او را بغل می‌کنید تا برایش کتاب بخوانید، ببینید بیشتر به چه چیزی توجه می‌کند. بیشتر به تصاویر نگاه می‌کند؟ یا این‌که به کلمات آهنگینی که می‌گویید دقت می‌کند یا این‌که سعی می‌کند تصاویر مختلفی را که در کتاب است، لمس کند یا این‌که دوست دارد داستانی را که می‌شنود برایتان بازی کند؟

بیشتر بچه‌ها مجموعه‌ای از هوش‌ها و سبک‌های مختلف یادگیری دارند و می‌توان آنها را به شیوه‌های مختلفی سرگرم کرد.

اگر متوجه گرایش خاصی در او نسبت به اسباب‌بازی‌ها یا بازی‌های خاصی نشدید، ممکن است دلیلش این باشد که کودکان بیش از یک هوش اصلی دارد یا این‌که هنوز آنقدر بزرگ نشده تا یکی از هوش‌هایش از بقیه برتر باشد.

بیشتر والدین می‌توانند تا حدود دو سالگی نوعی گرایش فرزندانشان در انتخاب بازی‌ها و اسباب‌بازی‌ها را مشاهده نمایند.

از آن پس به احتمال زیاد این رویه همچنان ادامه می‌یابد و او در انتخاب‌های مختلف، یک ویژگی خاص را بر بقیه ترجیح می‌دهد.

احترام به هوش‌های فردی و سبک‌های یادگیری به این معناست که انواعی از راه‌های مختلف برای یادگیری را به فرزندان ارائه دهید.

در واقع برای آموزش هر مطلبی می‌توان با شیوه‌ای که به هوش اصلی ارتباط دارد بخوبی عمل کرد. توجه به نقاط قوت کودک سبب افزایش کارایی و سرعت آموزش مهارت‌های مختلف می‌شود و در کودک نوعی علاقه به یادگیری پدید می‌آورد که همواره همراه او خواهد ماند. (جام جم - ضمیمه سیب)